

Publicerad 2010-10-13 12:35 av firefire

love him...längtar dag och natt efter att se honom i ögonen,se hur han ler..smeka hans kind..gömma mig i hans famn,ge min värme..älska..få honom att förstå..bortom orden....min enda önskan...

Jag hatar ord ,de bara förstör,iaf mina....

tänker tillbaks på allt han sa
mannen som jag blev kär i
fast jag inte kände honom
över huvud taget då...

och han har rätt antar jag..

jag ville för mycket
älskade för mycket helt enkelt...

allt han sa som gjorde mig så glad
vet inte varför det ändå blev så fel...
kände ju likadant....

men om jag tänker till riktigt ordentligt
så kan jag se att jag har mig själv att skylla..

allt han älskade hos mig..
självlart ville jag att han skulle fortsätta
älska och i min iver att behaga så visade jag
bara de sidor han gillade,eller det han trodde
att jag var....

det gjorde ju honom så lycklig
trodde jag
och jag blev minst lika lycklig av den vetskapen...

han såg till en början bara det som var bra
men det var väl inte så svårt för han väckte allt
det i mig och det var verkligen bra

men sen när jag var ledsen för något
så fick jag honom att tro att det var på grund
av honom,att allt som tyngde mig berodde på honom..

självlart,återigen,var det inte hans fel,men jag kunde
inte förmedla det på ett bra vis till honom,trodde inte

att det var så allvarligt,förstod inte

försökte säga hur fin jag tyckte att han var
och hur värdefull han var för just mig
hur han var precis den slags man jag letat efter i
hela mitt vuxna liv

det är det fortfarande
och jag vet om jag hittar någon som han igen
så ska jag aldrig släppa honom
aldrig tveka
aldrig visa min rädsla hur stor den än är

önskar fortfarande att jag skulle vakna upp
ur min mardröm ,men jag lever i den 24 timmar per dygn..

saknar honom och allt han gett mig
i sin närvarande frånvaro
för han har varit närmast mitt hjärta så länge nu..

vet dock att jag inte kan göra honom lika lycklig
som han gjorde mig
för jag kan inte göra mig förstådd
det är som att vi pratar helt olika språk

vet inte om han ens skulle vilja
lära sig mitt språk..
tror inte att han tycker att jag är värd den
uppoffringen

känns inte som jag har så mycket värde kvar
för den delen
inte bara han som ger mig de känslorna..
det är så mycket som händer och hänt
har inte smält en sak innan nästa smäll kommit...

det enda jag vet
är att jag verkligen älskade
den man jag inte ens har mött
men den kärleken måste jag tydligen
gömma undan i min innersta kammare,

den vänstra
gömma och glömma

vill inte
måste
hur?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren firefire med Poeter.se id #27527 innehar upphovsrätten